

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/39/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8518010070
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8518010070.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Mariána Mačuru, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20.02.2020, v trestnej veci obžalovaného O. V. pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/29/2018 zo dňa 14.11.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 320 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku, § 280 ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec p o s t u p u j e na prejednanie priestupku Okresnému úradu Stará Ľubovňa.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa podľa § 285 písm. a) Tr. oslobodil obžalovaného O. V., nar. XX.XX.XXXX spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa sp. zn. Pv 414/17/7710 zo dňa 12.03.2018 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) , b) Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

- dňa 12.12.2017 okolo 01.00 hod. v byte č. X, v bytovom dome na ulici R. S. XXXX/XX S. Z. Ľ. v obývacej izbe, pod vplyvom alkoholu, fyzicky napadol svoju manželku L.. O. V., nar. XX.XX.XXXX a to tak, že do poškodenej najprv sotil rukami, v dôsledku čoho spadla na sklenený konferenčný stolík, následne ju chytil a hodil na zem, kde ju najmenej päťkrát udel päsťou do oblasti pravého a ľavého líca a keď poškodená ležala na zemi, chytil túto oboma rukami za krk a škrtil ju, pričom neustále opakoval, že ju zadusí a zabije, čím obvinený u L.. O. V. vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie, že svoje vyhrážky aj uskutoční, týmto konaním spôsobil poškodenej drobné zranenia, a to podliatinu pravej polovice tváre a podliatinu na prednej ploche krku s predpokladanou dobou liečenia v trvaní 5 dní,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote, a to priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, odvolanie okresný prokurátor, ktoré aj dodatočne písomne odôvodnil tým, že sa nestotožnil s odôvodnením rozsudku, kde hodnotenie dôkazov zo strany okresného súdu nebolo, podľa jeho názoru, vykonané v súlade s ustanoveniami § 2 ods. 11, ods. 12 Tr. poriadku, predovšetkým nesúhlasil s dôvodením, že je sporné, či sa obžalovaný len nebránil útoku poškodenej. Okresný súd vychádzal z výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní, kde tento uviedol, že on bol napadnutý poškodenu, v prípravnom konaní však ten istý obžalovaný uvádzal, že si nič nepamätá a že sa zobudil až ráno v CPZ, čo povedal aj pri skúmaní duševného stavu znalcovi. V sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia obžalovaný nepopieral, že sa stal skutok, ale že v čase skutku trpel duševnou poruchou a preto nemôže niesť zodpovednosť za tento skutok, rovnako tak pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu navrhol obhajca obžalovaného zastaviť trestné stíhanie obžalovaného pre nepríčetnosť. Predpokladom pre takýto postup je prítom skutočnosť, že sa skutok stal. Pri zohľadnení uvedeného potom okresný súd nemohol, podľa

názoru prokurátora, brať výpoveď obžalovaného na hlavnom pojednávaní za dôveryhodnú, keďže obžalovaný na hlavnom pojednávaní celkom jasne a zreteľne opísal priebeh konfliktu, ktorý sa mal udiať, keď uviedol, že to bola manželka, ktorá naňho zaútočila a on sa len bránil a snažil sa dostať čím skôr z domu, zavolať políciu, že mal škrabance na tvári a rukách, k zlomeniu stola došlo tak, že naňho spadla opitá manželka. Z jeho výsluchu počas prípravného konania a z iných dôkazov je však zrejmý palimpsest. Prokurátor v podanom odvolaní ďalej namietal, že okresný súd zobral do úvahy výpoveď obžalovaného, ktorý sa na skutok prvýkrát rozpamätal až pred okresným súdom na hlavnom pojednávaní, hoci sa na priebeh inkriminovaných okolností dovtedy nepamätal a namietal prítomnosť v čase spáchania skutku a na druhej strane nebral do úvahy reťaz dôkazov, ktoré obžalovaného usvedčujú z vykonania skutku tak, ako je opísaný v obžalobe, poukázal pritom na to, že poškodená podala trestné oznámenie, pričom nespochybňuje že v tom čase bola poškodená pod vplyvom alkoholu, ďalej prokurátor poukázal na zápisnicu o obhliadke miesta činu a prehliadke tela poškodenej, z ktorej je zrejmé, že poškodená utrpela zranenia v oblasti tváre a krku, čo by zodpovedalo aj priebehu skutku, ako bol popísaný v obžalobe. Tomu podľa prokurátora svedčia aj závery znaleckého posudku z odboru zdravotníctva a farmácia, z ktorého plynie, že poškodená utrpela viaceré pomliaždenia mäkkých tkanív tváre a krku s krvnými podliatinami, ktoré vznikli pri fyzickom incidente s druhou osobou. Prokurátor poukázal aj na to, že okresný súd vo veci najskôr vydal trestný rozkaz, kde obžalovaného uznal vinným zo spáchania trestného činu podľa obžaloby a uložil mu podmienený trest odňatia slobody a vzápätí ho bez zmeny skutkového stavu na hlavnom pojednávaní oslobodil spod obžaloby prokurátora s tým, že nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný. Pokiaľ okresný súd namietal, že v prípravnom konaní neboli vykonané všetky dostupné dôkazy, okresný súd si podľa názoru prokurátora mohol aj sám zabezpečiť dôkazy, čím by neporušil zásadu kontradiktórnosti, ani právo na spravodlivý proces, ani zásadu rovnosti strán. Je totiž podľa jeho názoru v súlade s týmito zásadami nevyhnutné s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti svedčiace v prospech obžalovaného, aby bolo možné vo veci spravodlivo rozhodnúť. Ak zostanú po vyčerpaní všetkých dostupných dôkazov pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti dôležitej pre rozhodnutie, je potrebné s použitím zásady in dubio pro reo rozhodnúť v prospech obžalovaného a neuznať ho vinným. Ďalším pochybením okresného súdu je aj to, že pokiaľ mal za preukázané, že obžalovaný sa nedopustil prečinu nebezpečného vyhrážania, ale že je minimálne dôvodné podozrenie, že žalovaný skutok by mohol byť stíhaný ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, bolo namieste vec postúpiť podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku, keďže je evidentné, že medzi obžalovaným a poškodenou došlo ku konfliktu a pri ňom poškodená a obžalovaný utrpeli poranenia. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a vrátil mu vec na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a dospel k nasledovným záverom.

V posudzovanej trestnej veci sa obžalobou prokurátora podanou na okresnom súde kládlo obžalovanému za vinu spáchanie prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zákona, a to v podstate tak, že obžalovaný mal počas fyzického konfliktu uvádzať, že poškodenú zabije, pričom mal u nej vzbudiť dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutoční.

Vo vzťahu k tomu boli vo veci v súlade s ustanovením § 119 ods. 2 Tr. poriadku vykonané dva priame dôkazy, keďže z vyšetrovacieho spisu plynie, že sa incidentu mali zúčastniť len dve osoby, a to obžalovaný a poškodená, ktorí v čase skutku žili v spoločnej domácnosti, neplynie z neho, žeby snád' v tom čase mal byť prítomný ešte niekto iný, kto by vo veci mohol eventuálne vystupovať ako svedok. Je nepravdepodobné, aby susedia počuli presný obsah hádky. Z výpovede obžalovaného z prípravného konania zo dňa 12.02.2018 vyplýva, že obžalovaný si z uvedeného večera nič nepamätá, pamätá sa len, ako sa prebral v CPZ, na hlavnom pojednávaní už uviedol, že jeho napadla obžalovaná a on sa len bránil.

Druhým priamym dôkazom je výpoveď poškodenej, ktorá však tak v prípravnom konaní dňa 16.01.2018, ako aj v konaní pred okresným súdom uviedla, že využíva svoje zákonné právo a vo veci odmieta vypovedať.

Ďalšími dôkazmi bola zápisnica o prehliadke tela poškodenej, z ktorej ako aj z fotodokumentácie plyní, že poškodená mala utpieť pomerne rozsiahle poranenia tváre a krku. Z lekárskej správy plyní, že pacientka udala, že bola napadnutá manželom, škrtil ju a udril rukou. Zo zápisnice o prehliadke tela obžalovaného plyní, že tento mal škrabanec na tvári, lekársky ošetrený mal byť pri prijatí na psychiatrické oddelenie v Levoči, pričom z lekárskej správy plyní, že dôvodom hospitalizácie dňa 12.12.2017 boli heteroagresívne prejavy s fyzickou inzultáciou a poranením manželky v alkoholickej ebriete.

Zo znaleckého posudku z odvetvia psychiatria plyní, že obžalovaný trpí syndrómom závislosti na III. vývojovom štádiu podľa Jellineka, v inkriminovanom čase mohol svoje konanie ovládať a adekvátne rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania.

Zo znaleckého posudku znalca z odvetvia traumatológia plyní, že počas ošetrenia poškodenej v Ľubovnianskej nemocnici dňa 12.12.2017 jej boli zistené poranenia tváre a krku, ktoré si vyžiadali liečenie a práceneschopnosť v trvaní 5 -6 dní, poranenia tváre mohli vzniknúť opakovanými údermi päťou či dlaňou inej osoby a poranenia krku pri uchopení krku rukami útočníka, intenzita úderov pritom bola stredne silná.

Krajský súd uzatvára, že sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa v tom smere, že pokiaľ ide o nebezpečné vyhrážanie, toto nebolo žiadnym zo zákonných dôkazov preukázané, keď obžalovaný spáchanie skutku poprel a poškodená, ako manželka obžalovaného, vo veci využila zákonné právo vo vzťahu k obžalovanému nevypovedať. V tomto smere, keďže pri incidente mali byť prítomní len obžalovaný a poškodená, nebolo možné vo veci vykonať žiadne ďalšie dôkazy. Dôkazné bremeno pritom nesie jednoznačne prokurátor, ten dokonca môže dôkazy zabezpečovať aj po podaní obžaloby.

Pokiaľ ide o možný fyzický útok, pri ktorom mohlo dôjsť k vzniku poranení, tu sa krajský súd nestotožnil so závermi okresného súdu, keďže sám obžalovaný na hlavnom pojednávaní priznal, že došlo k fyzickému útoku medzi ním a jeho manželkou poškodenou s tým, že on sa len bránil. Ako objektívny dôkaz v tomto smere je treba poukázať na znalecký posudok z odvetvia traumatológie, pričom zo súdnej praxe plyní, že poranenia krku po dusení či stláčaní krku nie sú poraneniami typicky obrannými, práve naopak. Z fotodokumentácie je pritom zrejmy nepomer medzi rozsahom zranení poškodenej a obžalovaného.

Krajský súd, po preštudovaní celého doposiaľ zabezpečeného dôkazného materiálu, dospel k záveru, že boli splnené všetky podmienky pre postup podľa § 280 ods.2 Tr. poriadku, teda na postúpenie veci Okresnému úradu Stará Ľubovňa, pretože žalovaný skutok by mohol tento orgán posúdiť ako priestupok. V tejto časti teda vyhovel odvolaniu okresnej prokurátorky.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.